

Αριθ. 25.
Τους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Ετησίαν. Φοίβας 36
Εξαμηνιαία. 18
Τριμηνιαία. 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 64. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες ὅτι τὸ ἔθνος κατὰ τὰ ἄρθρον 142 τοῦ Νόμου
τῆς Ἐπιδάφου ἐφάνερωσε τὴν ἀποφασίν του νὰ διασαφήτῃ
τοὺς πολιτικοὺς παλαιῶν Βυζαντινῶν νόμους·

Θεωροῦντες ὅτι οἱ νόμοι οὗτοι εὗρισκονται ἐνωμένοι μὲ
τόσους ἄλλους ἐγκληματούς, ἐκκλησιαστικούς, ἐμπορι-
κοὺς, γεωργικοὺς, στρατιωτικοὺς, καὶ μέκανονας διαδικασίας,
ἑνώσεις, ἥτις ἀποκατέστησε τὸ ὅλον αὐτῶν πολὺ ὀγκῶδες,
πολυέξοδον, καὶ δυσεύρετον·

Θεωροῦντες ἐπάναγκες νὰ ἔχωσιν ὑπὸ ὄψιν οἱ πολῖται
μὲ εὐκολίαν τὸ ὅλον τῶν πολιτικῶν ἐθνικῶν νόμων, καὶ νὰ
τοὺς μεταχειρίζονται ὡσαύτως οἱ δικασταὶ πρὸς ὑποστή-
ρισιν τῶν πράξεων αὐτῶν·

Ἐπιθυμοῦντες τελευταῖον νὰ διδάξῃ ἡ πείρα διὰ τῆς συμ-
παραβολῆς τῶν ὑπαρχόντων γραπτῶν μὲ τοὺς ἀγράφους
νόμους (οἵτινες ἐπομένως θέλουν συλλεχθῇ) ὅποιας μεταρ-
ρυθμίσεις ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους·

Διατάττομεν.

Α'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τόσον ἐκ τῶν
Βασιλικῶν, ὅσον ἐκ τῶν Νεαρῶν τῶν μεταγεγεστέρων αὐτο-
κρατόρων, θέλει συλλέξει ἅπαντας τοὺς πολιτικοὺς Βυζαν-
τινοὺς νόμους, κατατάττων αὐτοὺς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Β'. Ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπι-
κρίσιν μας ὅποια κρίνει ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Δικαστήρια.

Κύριοι,

Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἐγκατοίκων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἐστί-

ας των, ἡ ἀνάγκη τοῦ ν' ἀπαλλαχθῶν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς μα-
κρᾶ ὁδοπορίας, ὀφείλοντες ν' ἀπερχῶνται εἰς τὰ Τμημα-
τικά Πρωτόκλητα Δικαστήρια, εἴτε ὡς διαφερόμενοι, εἴτε
ὡς μάρτυρες, βιάζει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸν
πρωτοκλήτων ὀργανισμὸν τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων εἰς
ἐκάστην Ἑμῆμα, συσταίνουσα Πρωτόκλητα εἰς ἐκάστην
ἐπαρχίαν.

Ὡφείλεν ἡ Κυβέρνησις νὰ τακτοποιήσῃ τοὺς βαθμοὺς
τῆς δικαιοδοσίας καὶ νὰ διακρίνῃ καὶ σαφηνίσῃ τὰ καθή-
κοντα ἐκάστης δικαιοδοσίας.

Ὡφείλε μὲ τὰς προόδους τῶν δικαστικῶν ἐργασιῶν νὰ
τελειοποιήσῃ καὶ τὰς πολλὰ ἐλλειπεῖς διαδικασίας, τὴν
ἐγκληματικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ὁθεν·

Ἡ Γραμματεία αὕτη ἐσχέδιασε τὴν μεταρρυθμίσιν
ταύτην κατ' ὅλα τῆς τὰ μέρη.

Πλὴν δισταζούσα εἰς τὴν εὐκταίαν ἐφαρμογὴν αὐτῆς,
καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ φωτισθῇ ἐτι πλεον ἀπὸ τὰς γνώσεις τῶν
ἀτόμων ὅλων τῶν σχηματιζόντων τὸν δικαστικὸν κλάδον, ἐ-
ζήτησε καὶ ἔλαβε τὴν ἀδειαν παρὰ τῆς Α. Ε. διὰ νὰ διευθύνῃ
εἰς ἐκάστον δικαστήριον τὴν μεταρρυθμίσιν αὐτῶν, διὰ νὰ
τὴν παρατηρήσῃ ὡρίμως, γενικῶς τε καὶ μερικῶς, καὶ νὰ
προμηθεύσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις των.

Κύριοι, ὁ σκοπὸς ὅλων ἡμῶν διὰ νὰ συντελέσωμεν πάσαις
δυνάμεσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δικαστικῆς τάξεως, ἐκ
τῆς ὁποίας κρέμονται τὰ πολύτιμα δίκαια τοῦ πολίτου, μᾶς
ὑποχρεοῖ νὰ συνεισφέρωμεν ὅλοι ἀμοιβαίως τὸ κατὰ δύνα-
μιν, καὶ οὕτω νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ τὸ χρέος μας, καὶ τὰς
εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Α. Ε. προσπάθειός της νὰ ὑποστη-
ρίξῃ ἐτι μᾶλλον τὰ ἱερὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου καὶ τὴν
ἀτομικὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν.

Εἴν' εὐέλπεις ἡ Γραμματεία ὅτι ὅλοι οἱ δικασταί, ὡς
προσκαλοῦνται, θέλουν παραχοῆμα ἐνασχοληθῇ εἰς τὸ το-
σοῦτον περισπούδαστον ἀντικείμενον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 24 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

Αρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὰς πανταχόθεν τοῦ Κράτους ὁσημέραι γινόμενας αἰτήσεις
περὶ καταστάσεως τῶν Μνημόνων·

Τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τοῦ τοσοῦτον σπουδαίου τούτου καὶ ἀπαρτι-
στού συστήματος τῆς κοινωνίας.

Καὶ ἐν ταύτῃ τὴν ἀνάγκῃ νὰ κανονισθῇ θετικῶς τὸ νεοείσακτον ἐπάγ-
μα τούτου πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐνδεχομένων καταχρήσεων.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,

Ψηφίζομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῶν Μνημόνων τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς
περιφερείας αὐτῶν.

1. Οἱ Μνήμονες εἶναι δημόσιοι ἀξιωματικοὶ διορισμένοι νὰ δέχωνται δια-
κρίσεις, καὶ λοιπὰς πράξεις, καὶ συμβόλαια, εἰς ὅσα τὰ μέρη ὀφείλουν ἢ
ἔχουν νὰ δώσωσιν ἐπίσημον χαρακτῆρα, νὰ βεβαιώσωσιν τὴν χρονολογίαν
αὐτῶν, νὰ τὰς φυλάττουν ἀσφαλῶς, καὶ νὰ δίδωσιν ἀντίγραφα αὐτῶν.
2. Ὁ Μνήμων ἐκλέγεται παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβου-
λίου, ἢ εἰς ἐλλείψειν, παρὰ τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας, προεδρευομένου
ἀπὸ τὸν Διοικητὴν· πρέπει νὰ εἶναι κτηματίας, καὶ περὶ πλείον ὀφείλει νὰ
δώσῃ ἐγγύησιν ὅτι θέλει μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μετ' αὐτὴν τισί-
τητα. Ἡ παρὰ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου ἐκλογή τοῦ υποβάλλεται εἰς τὴν
ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως.
3. Ὁ Μνήμων, πρὶν ἀναδεχθῇ τὰ ἔργα του, ἐρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοι-
κητοῦ ἐπίσημως τὸν παραρτῶμενον ὅρκον.
4. ἔχει μίαν σφραγίδα, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν δια νὰ ἐπικυρωθῇ. Ἡ σφραγὶς τοῦ πρέπει νὰ ἐπιφέρει τὰ στοιχεῖα
τοῦ ὀνόματός του, συνεπιφέρουσιν « Μνήμων τῆς Ἐπαρχίας δ' αἰνᾷ ».
5. Ὁ Διοικητὴς κρατεῖ σημειώσιν τῆς ἐκλογῆς ἐκάστου Μνήμονος εἰς τὸ
βιβλίον τῶν ἐκθέσεων, ὅπου υπογράφεται αὐτός, ἢ ἐπιτίθεται καὶ τὴν σφραγίδα
τῆς ἰδίας τοῦ Μνημονεῖος.
6. Οἱ Μνήμονες διορίζονται ἐπὶ ζωῆς.
7. Ἐκάστος Μνήμων διατρέχει εἰς τὸν διορισμένον εἰς αὐτὸν τόπον· ἄλλως,
λογίζεται ὡς παραιτημένος· ἢ ἐπομένως ὁ Διοικητὴς προσκαλεῖ τὸ ἐπαρχια-
κὸν Συμβούλιον, ἢ εἰς ἐλλείψειν αὐτοῦ τὴν ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν, νὰ
ἐκλέξῃ τὸν διάδοχόν του καὶ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως
τὴν ἐκλογὴν του.
8. Ἄνισως ὁ Μνήμων ἐνὸς τόπου μεταβῇ εἰς ἄλλον ἐκτὸς τῆς οἰκείας
περιφερείας, καὶ μετέλθῃ τὰ ἔργα του ἐκτὸς τῆς οἰκείας τοῦ περιφερείας, ἢ
μὴν πράξῃ τοῦ δὲν ἰσχύει, εἰμὴ ὡς μερικὸν ἐγγράφον, αὐτὸς δὲ γίνεταί ὑ-
πεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ τῶν διαφορῶν τῶν μερῶν, καὶ ἂν μεταπταίσῃ τὸ
αὐτό, ἐξόνεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπαγγέλματός του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν καθήκοντων τῶν Μνημόνων, καὶ τῶν πράξεων,
καὶ τῶν τύπων αὐτῶν.

9. Ἀπαγορεύεται μὲ ποινὴν ἐξώσεως Μνήμων νὰ μετέλθῃ δημοσίως, ἢ
κρυφίως, ἔργα Συνηγορικά, Δικαστικά, Διοικητικά, ἢ Ἀστυνομικά.
10. Ὀφείλει νὰ δέχεται ὅλας τὰς πράξεις, ὅσας δὲν ἀπαγορεύει ὁ νόμος·
ἂν δὲ ποτε νομίσῃ ὅτι ἔχει εὐλόγους αἰτίας ν' ἀποδοκιμάσῃ κάμμιαν, ἀνα-
φέρεται πρὸς τὸ Δικαστήριον, καὶ αὐτὸ πάλιν, ἂν κάμῃ χρεῖα, πρὸς τὸν
Διοικητὴν.
11. Ἀπαγορεύεται νὰ γράψῃ δι' ὅσους συγγενεῖς του εἶναι μέρη, ἢ ὅσαι
παρέχουν κάμμιαν διατάξιν εἰς ὄφελός των.
12. Ἡ φέρουσα ἀπαγορεύει συγγένειά εἴτε ἐξ αἵματος, εἴτε ἐξ ἀγχιστείας,
ἐννοεῖται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κωλύοντος τὸν γάμον.
13. Ὁ Μνήμων ἀναφέρει εἰς τὴν πράξιν ὅτι γνωρίζει τὰ μέρη, ἢ ἄλλως
βεβαιώνεται τὴν ταυτότητα των ἀπὸ δύο μάρτυρας γνωστοῦς εἰς αὐτόν, καὶ κά-
μνει ὁμοίως μνηστὴν τούτου.
14. Πᾶσα πράξις βεβαιώνεται ἀπὸ δύο μάρτυρας ἐξυφροντας καὶ δυναμέ-
νους ν' ἀναγνώσωσιν καὶ νὰ υπογράψωσιν, καὶ ἔχοντας ἑγὶ νουν, ἀκοὴν καὶ
ἔρασιν.
15. Συγγενεῖς τοῦ Μνήμονος, ἢ τῶν μερῶν, μέχρι τοῦ ἀπαγορευομένου
ἀπὸ τὸ 12 ἄρθρον βαθμοῦ, δὲν εἶναι δεκτοὶ νὰ μαρτυρήσωσιν μήτε τὴν ταύ-
τητα τῶν μερῶν, μήτε τὸ περιεχόμενον πράξεως τινός.
16. Ὁ Μνήμων ὀφείλει μὲ ζημίαν 40 Φοινίκων ν' ἀναφέρῃ εἰς ἐκάστην
πράξιν τ' ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον τῶν μερῶν. Ὁ-
φείλει ἀκόμη μὲ τὰς περιεχομένας εἰς ἐπόμενον ἄρθρον ποινὰς ν' ἀναφέρῃ
τ' ὄνομα, τὸ παρὼν, τὴν πατρίδα καὶ τὸν τῆς διαμονῆς τόπον ἐκάστου
μάρτυρος, καὶ τὴν ὥραν, τὴν ἡμέραν τοῦ μηνός, τὸ ἔτος, τὸν τόπον, ὅπου ἐγρά-
φη ἡ πράξις.
17. Πᾶσα πράξις υπογράφεται καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος τοῦ βι-
βλίου παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ Μνήμονος.
18. Αἱ πράξεις γράφονται καθρὰ καὶ εὐαναγνώστως χωρὶς συκοπὴν
τῶν λέξεων, οὐδὲ μικρὸν ἢ μέγα διάστημα ἀγγραφῶν δὲν ἀφίεται περιθώ-
ριον χαρτίου εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου. Αἱ προσπάθειαι καὶ αἱ χρονολογίαι
γράφονται ὁλόγραφον· ἢ μεταξὺ τῶν στίχων ἀπόστασις εἶναι παντοῦ ἰση,
οὐδὲ συγχωρεῖται διακοπὴ λέξεως εἰς τὸ τέλος τῶν στίχων τούτων· ἂν δὲ
μείνῃ κενὸν διάστημα, πληροῦται διὰ γραμμῆς· ἢ ποινὴ τῆς παρὰ βλάβης
ἐνὸς τούτων εἶναι 40 Φοινίκων ζημία.
19. Ἀπαγορεύονται αἱ προσθήκαι καὶ τὰ ὑσμῆκτα εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν
πράξεων· αἱ προσθεμέναι καὶ ἐπὶ τῶν ὑσμῆκτων γραμμέναι λέξεις εἶναι
ἀκυροί· τὰ λάθῃ σβύνονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ μετῶνται πῶς εἶναι τὰ σβυ-

σμένα γραμμῆματα ἢ στοιχεῖα, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν σημειώνει καὶ ἐγκρίνει
εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως ὁ Μνήμων, καὶ τὸν υπογράφουν τὰ μέρη, εἰ μάρ-
τυρες, καὶ αὐτός· ἄλλως, καταδικάζεται εἰς 40 Φοινίκων ζημίαν, καὶ εἶναι
ὑπεύθυνος τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν, καὶ ἂν ἐπράξῃ ὅλως, καὶ ἐξώσεως.

20. Πᾶσα πράξις, τῆς ὁποίας κάμνει μνηστὴν ἢ γραμμένη, ἀντιγράφεται
εἰς τὸ βιβλίον κατόπιν ταύτης, καὶ ἐν ταύτῃ μένει εἰς τὸν φάκελλον τοῦ Μνή-
μονος· ἢ ἀντιγραφὴ τῆς υπογράφεται παρὰ τῶν μερῶν καὶ αὐτοῦ.

21. Ἐπὶ τῆς ἀντιγραφῆς πράξεως ὁ Μνήμων σημειώνει, ὅτι ἀνάγεται
εἰς τὴν γενομένην τὴν δεῖνα ἡμέραν, καὶ υπογράφεται ἀπὸ τὰ μέρη, τοὺς
μάρτυρας, καὶ αὐτόν· ἄλλως, μένει ἄκυρος· περιλήψιν δὲ τῆς πράξεως γράφει
καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

22. Αἱ πράξεις, πρὶν υπογραφῶσιν, ἀναγιγνώσκονται μεγαλοφώνως.

23. Ἄν κάνεν τῶν μερῶν δὲν ἤθελῃ, ἢ δὲν ἤμπορῃ ν' ἀναγνώσῃ, ἢ νὰ
υπογράψῃ, βεβαιώσιν τὴν θέλησίν του τρεῖς μάρτυρες.

24. Ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ φυλάσῃ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πράξεων τοὺς
ἀπαιτούμενους κατὰ τὴν αὐτῶν φύσιν τύπους, καὶ νὰ εἰσποιῇ εἰς τὰ μέρη
τοὺς ἀναγομένους εἰς αὐτάς νόμους, τοὺς ὁποίους χρεωστοῦν ν' ἀκολουθοῦν.

25. Αἱ διαθήκαι γίνονται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ αὐτῶν νόμον.

26. Ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ γράψῃ πᾶσαν πράξιν εἰς τὸ βιβλίον του, καὶ
ἀπαγορεύεται νὰ ἐκθέσῃ κάμμιαν εἰς φύλλον πρόχειρον.

27. Δὲν δύναται νὰ ἐπιστατήσῃ οὔτε νὰ γράψῃ εἰς μερικὰ ἐγγράφα.

28. Ὅταν τις ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἐπίσημως περὶ ἐγγράφου μερικῶν τιμῶν μαρτυρί-
να τῶν γνωρίζοντων τὸν χαρακτῆρα τοῦ γράψαντος, ὁ Μνήμων γράφει πρῶτον
τὴν πράξιν ταύτην εἰς τὸ βιβλίον του καταχωρῶν καὶ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ
περιεχόμενα, καὶ ἐπειτα τὴν μεταγράφει κατόπιν τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου·
τὴν υπογράφουν δὲ εἰς τὸ πρωτότυπον καὶ εἰς τὸ ἀντίγραφον τὸ μέρος ἢ
τὰ μέρη, οἱ μάρτυρες, καὶ αὐτός.

29. Πᾶσα κτηματικὴ καταγραφή ἢ ἐκτίμησις υπογράφεται παρὰ τῶν
δοκιμαστῶν καὶ δύο μαρτύρων, καὶ ὡς ἐγγράφον ἐπίσημον καταχωρεῖται
εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μνημονεῖος.

30. Ὅποιαδήποτε ἐξουσία, ἔχουσα δικαστικὴν εἴτε ἀνωτέραν διοικητικὴν
δύναμιν, δύναται νὰ συμβουλευθῇ τὸ μνημονικὸν τῶν συνθηκῶν βιβλίον,
παρόντος τοῦ Μνήμονος, ἀλλ' ἔχει νὰ τὸ πάρῃ εἰς χρῆσιν τῆς χωρὶς αἰτιολο-
γημένην ἀνάγκῃ· ἀνάγκῃ δὲ καλούσης, τὸ λαμβάνει, ἀφοῦ κάμῃ ἀντίγρα-
φον, τὸ ὁποῖον, ὁμολογούμενον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ παρ' αὐτῆς
καὶ δύο μαρτύρων, παραδίδεται εἰς ἐκεῖνον. Ἐάν ἡ ἐξουσία θέλῃ νὰ συμβου-
λευθῇ τὸ μνημονικὸν βιβλίον τῶν διαθηκῶν, ὁ Μνήμων ὀφείλει νὰ ζητήσῃ
τὴν ἐκθεσιν τῶν αἰτίων υπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν αἰτοῦντα καὶ ἀπὸ τὸν γραμ-
ματέα του· καὶ ἂν μὲν ἡ αἰτία ἀφαιρᾷ δικαστικὴν ζώντος, ὁ Μνήμων δὲν
εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ τὸ βιβλίον· ἐάν δὲ ἀφαιρᾷ διαθήκην ἀποθανόντος,
τότε ὁ Μνήμων παραλαβὼν τὴν ῥηθείσαν ἐκθεσιν, σφραγίζει τὸ βιβλίον μετ'
τὴν μνημονικὴν σφραγίδα, καὶ μετ' ἄλλην ἰδιαίτεραν ἂν θέλῃ, καὶ ἀφίει
μόνον ἀνοικτὸν ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου εἶναι καταχωρημένη ἡ ζητούμενη τοῦ
ἀποθανόντος διαθήκη, διὰ νὰ μὴ ἤθελῃν παρατηρηθῇ τὰ λοιπὰ περιεχο-
μένα τοῦ βιβλίου· τὸ παραδίδει δὲ διὰ μέσου ἐκθέσεως διαλαμβανούσης
παρὰ τῶν τῆς ἀνω ἐκθέσεως, τὴν σφραγίσιν τοῦ βιβλίου, τὴν σημείωσιν
τοῦ ἀνοικτοῦ μέρους τοῦ βιβλίου καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ κτλ. ἡ δευτέρα
αὕτη ἐκθεσις πρέπει νὰ εἶναι υπογεγραμμένη ἀπὸ τὴν αἰτοῦσαν ἐξουσίαν,
ἀπὸ τὸν γραμματέα τῆς, ἀπὸ δύο μάρτυρας καὶ ἀπὸ τὸν Μνήμονα. Ὅσῳκις
δὲ ἀναπόφευκτον ἀνάγκῃ ἤθελε ζητηθῇ νὰ γενῇ ἐξέτασις εἰς τὸ βιβλίον ἢ
τῶν συνθηκῶν ἢ τὸ ἐγγράφον, ἢ τῶν διαθηκῶν διὰ διαθήκην τινὰ τεθνη-
κότος, τούτῳ θέλει γίνεταί ἐνώπιον τοῦ Δικαστήριου, παρόντος καὶ τοῦ Μνή-
μονος· ἄλλως δὲ, οὔτε Διοικητικῇ, οὔτε ἄλλῃ τις ἐξουσίᾳ δύναται νὰ λαμ-
βάνῃ δι' ὁποιαδήποτε ἀνάγκῃ τὰ μνημονικὰ βιβλία.

31. Ὁ Μνήμων δὲν δύναται ν' ἀρνήσῃ εἰς κάνα ἀντίγραφο τῶν ἰδίων
τῶν πράξεων, ἐκτὸς τῶν διαθηκῶν, ζώντων τῶν διατιθεμένων.

32. Πᾶν ἀντίγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου καὶ τὸν τῆς πράξεως
σημειωμένον· εἰς τὸ περιθώριον.

33. Δὲν ἔμπορῃ χωρὶς δικαστικὴν διαταγὴν νὰ παραχωρήσῃ ἀντίγραφον,
ἢ ἀναγνώσιν εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς ἔχοντας συμφέρον εἰς ἰδίον τῶν ὀνομάτων, ἢ
δικαίωμα· τὰς δὲ διαθήκας φυλάττει μυστικᾶς, καὶ ἀπὸ τούτους ἐν ὅσῳ
ζῶσιν οἱ διαθέται. Ἡ παράδοσις τοῦ πρώτου τιμωρεῖται μὲ 40 Φοινίκων
ζημίαν, καὶ εὐθύνων τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους καὶ τῶν μερῶν· ἢ δὲ
τῆς φυλάξεως τῶν διαθηκῶν, ἐκτὸς τῶν ζημιῶν καὶ διαφορῶν φέρει καὶ ἀργίαν.

34. Ἄνισως ἀντίγραφον διδόμενον ἀπὸ τὸν Μνήμονα παραλλάσσει ἀπὸ τὸ
πρωτότυπον, φέρει ποινὴν τριμηνιαίας ἀργίας, ἢ καὶ πλαστογραφίας, ἂν
προέβηται ἀπὸ δόλον.

35. Ἡ ἀθέτησις τῶν περιεχομένων εἰς 11, 13, 14, 15, 17, 20, 23, 29
ἄρθρα διατάξεων, ἀκυροῖται τὴν πράξιν, ὅσῳκις δὲν εἶναι υπογεγραμμένη
ἀπ' ὅλα τὰ συμφωνοῦντα μέρη· ἂν δὲν ἔχῃ τὰς υπογραφὰς ὅλων αὐτῶν,
ἰσχύει μόνον ὡς μερικὸν ἐγγράφον, καὶ φέρει κατὰ τοῦ Μνήμονος εὐθύνη τῶν
ζημιῶν καὶ διαφορῶν τοῦ μέρους ἢ τῶν μερῶν.

36. Ἀφοῦ πληρωθῇ ἡ διορία τῆς ἀργίας, ὁ Μνήμων δὲν δύναται νὰ μεταρ-
χίσῃ τὰ ἔργα του, ἂν δὲν ἀποζημιώσῃ προλαβόντως τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη,
ἂν εἶχε καταδικασθῇ καὶ εἰς τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ τῶν βιβλίων καὶ τῶν ὑπομνημάτων τῶν Μνημόνων.

37. Ὁ Μνήμων κρατεῖ δύο βιβλία καὶ ἐν ὑπόμνηματι τὸ ἐν τῶν βιβλίων
περιέχει τὰς διαθήκας, καὶ τὸ ἄλλο ὅλας τὰς λοιπὰς πράξεις καὶ συμφωνίας.
Τὸ δὲ ὑπόμνημα περιλαμβάνει σημειώσιν τῶν καθημερινῶν τοῦ Μνήμονος

κατὰ τὸ πρόγραμμά τοῦ παραρτωμένου τύπου, καὶ εἰς τὸ τέλος πάλιν τῶν ὀνομάτων καὶ παραρτημάτων τῶν μερῶν.

3. Ἐκαστὸν τῶν βιβλίων ἀριθμεῖται καὶ υπογράφεται πρῶτον ἄνω καὶ κατὰ καὶ κατὰ τὴν σελίδα ἀπὸ τὸν Διοικητὴν, καὶ εἰς τὰ ἀρχεῖα ὁ Μνήμων νὰ καταχωρῇ εἰς αὐτὸ τὰς πράξεις.

4. Ὁ Διοικητὴς κρατεῖ ὑπόμνημα περὶ τῶν Μνημόνων καὶ τῶν βιβλίων τῶν, καὶ σημειώνει εἰς αὐτὸ τὴν ποσότητα τῶν φύλλων τούτων, καὶ τὸν χρόνον, καὶ ὅν τοὺς παρεδόθησαν· ὁ δὲ Μνήμων ὁμολογεῖ εἰς αὐτὸ ἐνυπογράφως ὅτι ἔλαβε τὰ βιβλία του.

5. Ὁ Μνήμων δὲν ἐμπορεῖ νὰ δεχθῇ καμμίαν πράξιν πρὶν λάβῃ τὰ εἰρησυχία.

6. Δὲν γράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον, παρὰ ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταχωρῇ εἰς τὸ τέλος τινὸς ἀρχησιμένης ἤδη πράξεως, οὕτε δύναται νὰ κόψῃ, ἢ ἀρῇ ἢ νὰ προσθήσῃ φύλλον· ἄλλως, τιμωρεῖται μετὰ ἀρχίαν ἐνὸς ἔτους, καὶ ἀποκρίνεται τὰς ζημίας τῶν μερῶν.

7. Ἀν μείνῃ τόπος ἀγραφῆς εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα, γίνεται εἰς αὐτὴν μνημόνων, καὶ χαράσσονται εἰς αὐτὸν δύο γραμμαὶ διεσταυρωμέναι.

8. Ὁ Διοικητὴς κατὰ μῆνα ἐξετάζει ὁ ἴδιος, ἢ δι' ἄλλου, τὰ βιβλία τῶν Μνημόνων, τὰ βιβλία τῶν διαθηκῶν, πόσα φύλλα εἶναι γραμμένα, καὶ πόσα ἀγράφα· ὅλα δὲ ταῦτα, παρόντος τοῦ Μνημονος.

9. Ὁ Μνήμων χρεωστῇ νὰ κριτῇ τὰ ἀρχεῖα του ἐν τάξει. Ἐπὶ ἐκάστου εἰσερχομένου ἐγγράφου σημειώνει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγεται.

10. Ὅφειλε ἀπαραιτήτως νὰ δίδῃ κατὰ μῆνα εἰς τὸν Διοικητὴν ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Περὶ τῆς Δικαστικῆς τῶν Μνημόνων.

11. Ὁ Διοικητὴς δικάζει τὰ ἐπιτάγματα τῶν Μνημόνων.

12. Ὁ ὑπόδικος Μνήμων πᾶσι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ δι' ὅποιονδήποτε ἐγκλήμα, ἢ ἀν κρίνεται, τὰ βιβλία, ἢ σφραγίδες, καὶ ὅλα τὰ ἐγγράφα του παραδίδονται εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῆς ἐπαρχίας μετὰ καταγράφην, ἥτις γίνεται τριπλῇ· καὶ μία μὲν δίδεται εἰς τὸ αὐτὸ χαρτοφυλάκιον, ἄλλη δὲ εἰς τὸν Μνήμονα, καὶ ἡ τρίτη στέλλεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κυβερνήσεως.

13. Ὁ Διοικητὴς χαράσσει ἀνυπερθέτως ἐπὶ τῆς σφραγίδος τοῦ ὑποδίκου Μνημονος σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε νὰ γένῃ μὲν ἀχρηστος, ὅμως νὰ διακρίνεται ὁ τύπος τῆς.

14. Ἐπὶ βαρεῖας ἀσθενείας, ἢ μὴ δι' ἐγκλημα κωλύματος τοῦ Μνημονος, τὰ βιβλία του παραδίδονται εἰς τὸ ἀρχεῖον· τὰ δὲ δύο τρίτα τοῦ συναζόμενου ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀντιγράφων νὰ δίδονται εἰς τὸν κωλύμενον.

15. Ἐκτὸς τῆς ἀθετήσεως τῶν προηγουμένων, ὁ Μνήμων κρίνεται καὶ δι' ὅσας ἄλλας παραβάσεις κάμνῃ ἐναντίον τῶν ὀρισμένων παρὰ τοῦ νόμου τύπων, διὰ τὴν ἰσχύϊν ἐκάστης πράξεως, ἢ συμβουλαιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Περὶ τῶν τμηματικῶν ἀρχείων καὶ τῶν χαρτοφυλάκων.

16. Πᾶσα ἐπαρχία ἔχει ἐν ἀρχείῳ τῶν βιβλίων τῶν Μνημόνων.

17. Ὁ τύπος τοῦ ἀρχείου προδιορίζεται ἀπὸ τὸν Διοικητὴν.

18. Ὁ χαρτοφύλαξ ἀποθετῇ εἰς ἰδιωτικὰ κωδίκας κατὰ χρονολογίαν τὰ βιβλία τῶν Μνημόνων, καὶ παρ' αὐτοῦ· τὰ ἐγγράφα τῶν, καὶ τὰ φυλάσσει ἐπιμελῶς.

19. Πᾶν ἀρχεῖον ἐπαρχιακὸν ἔχει δύο πίνακας μνημονικῶν βιβλίων, καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Μνημόνων καὶ τῶν μερῶν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ παραρτωμένου προγράμματος.

20. Ὁ χαρτοφύλαξ δὲν παραχωρεῖ εἰς μερικὸν ἄνθρωπον τὴν ἐρευναν μετὰ τῶν μνημονικῶν βιβλίων, οὕτε ἐπιτρέπει παντάπασιν εἰς κἀνένα τῶν συνεργατῶν του τὴν ἀνάγνωσιν τῶν βιβλίων τῶν διαθηκῶν· δίδει ὅμως ἀντίγραφα κατὰ τὸ 31 ἄρθρον.

21. Φυλάσσει ἀγρύπνως τὰς μυστικὰς διαθήκας, καὶ τ' ἀντίγραφα τῶν δημοσίων διαθηκῶν.

22. Πᾶς ἱφαιμέριος, ἱατρὸς καὶ ὑγειονόμος ὀφείλει νὰ δίδῃ ἀπαραιτήτως ἀντίγραφον τῆς ἐπικηδείου ἐνδείξεως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἥτις χρεωστῇ νὰ τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν χαρτοφύλακα ἀνυπερθέτως· ὅταν δὲ ὁ θάνατος συμβῇ ἐξ αἰτίας ἐπικρατείας, ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν ἀνάλογα μαρτυρικά.

23. Ὁ χαρτοφύλαξ λαμβάνων τὴν ἐπικηδείου ἐνδείξιν, ἂν εὐρίσκειται παρακαταβεβημένη εἰς τὸ ἀρχεῖον διαθήκη τοῦ ὑποθανόντος, τὴν δημοσιεύει παρόντων δύο μαρτύρων, καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὴν Μνημονος ἂν ζῇ.

24. Ἄν ἡ διαθήκη εἶναι δημοσίη, καὶ ἔγεινεν ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅπου διατίθει ὁ χαρτοφύλαξ, ὁ Μνήμων πληροφορούμενος τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου τὴν δημοσιεύει ἐνώπιον δύο μαρτύρων· ἀλλ' ὀφείλει νὰ στείλῃ πάραυτα πρὸς τὸν χαρτοφύλακα ἀντίγραφον τῆς πράξεως τῆς δημοσιεύσεώς της.

25. Ἄν ἡ διαθήκη εἶναι μυστικὴ, ὁ παραλαβὼν αὐτὴν Μνήμων, ἂν ζῇ, ἀποκαλύπτει καὶ αὐτὸν τὸν χαρτοφύλακα περὶ τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὁρκος τῶν Μνημόνων.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγιοτάτης καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος, Ὁρκίζομαι νὰ διατηρῶ ἀκριβῶς ὅλας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπ' ἀρ. 67 ψηφίσματος, καὶ νὰ διατηρῶ πάντ' ἄλλον νόμον ἢ διαταγὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐκδοθείσαν ἤδη ἢ ἐκδοθησομένην, καὶ ἀφορῶσαν τὰ καθήκοντά μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς θέλει ἐνεργῆσαι τὸ παρὸν ψήφισμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς
Ι. Γ. ΓΕΝΑΤΑΣ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 106.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐνταῦμα ἐμφανίσεως.

Τὸ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΘ ΜΕΣΣΗΝΙΑΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Χρόνης Νικολοπούλος ἐκ τοῦ χωρίου Τρυπὴ-
λα τῆς ἐπαρχίας Ἀρκαδίας ἐγκαλεσθεὶς πρὸς τὸ βῆμα
τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς Κώνσταν καὶ Δημητράκην Καρα-
γιαννοπούλου, ὡς φονεὺς τοῦ ἀδελφοῦ των Καραγεώργη,
καὶ προσκληθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' Ἀρ. 551 ἐντάλματος, ἵνα
ἐμφανισθῇ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν διαμονὴν αὐτοῦ
γνωστοποιήσιν τοῦ ρηθέντος ἐντάλματος, δὲν ἐνεφανίσθη
μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην.

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἰτησὶν αἰτιολογημένην τοῦ εἰς τὸ
ἐγκλημα τοῦτο διορισθέντος ἐξεταστοῦ δικαστοῦ Κυρίου Α.
Καραπατά, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος τῷ
εἰρημένῳ Χρόνῳ Νικολοπούλῳ ὅτι ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ
προσωπικῶς ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ
τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. Μὴ ἐμ-
φανιζόμενος δὲ θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολι-
τικῶν του δικαιωμάτων, καὶ τὸ Δικαστήριον θεωρεῖν αὐτὸν
φυγόδικον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ
ἐγκαλέσεως κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγιδικίας.

Ἡ ἐνέργεια τοῦ παρόντος ἐντάλματος συνίσταται εἰς
τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν Ἀστυνομικῶν τοῦ κράτους· ὅστις δὲ
τῶν πολιτῶν ἐξεύρῃ, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τὸ Δικα-
στήριον τοῦτο ἢ τὰς ἐπιτοπίους Ἀρχάς, πού εὐρίσκεται
ὁ ἐγκαλούμενος.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος
καὶ θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἕτερα
θέλουν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν ἐπιστάτην τῆς
ἐπαρχίας Ἀρκαδίας, ἵνα τοιχοκολλήσῃ ἀγὰ ἐν εἰς τὴν θύραν
τῆς Ἀστυνομίας, τῆς καθεδρικῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς δια-
μονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου.

Ἐν Φιλιατρῶν, τὴν 15 Μαρτίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΤΑΚΗΣ.
Οἱ Συνδικασταὶ: ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ.
Κ. ΚΑΡΑΠΑΥΛΟΣ.
Ὁ Πάρεδρος: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΠΟΝΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.
Ὁ Γραμματεὺς: Π. Ἡλιάδης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 25 Μαρτίου.

Τὴν 23 τοῦ ἐνεστῶτος ἄρξεν ἐνταῦθα ἡ Γαλλικὴ φρεγά-
τα Ἀρμὶς, ἐρχομένη ἐκ τῆς Γαλλίας, καὶ διαβάσα ἐκ Νεο-
κάστρου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ ἐσπέρας ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλ-
λίας Βαρὼν Ρουὲν ἀνεχώρησεν εἰς Ναύπλιον.

— Ὅσα ἀνεφέρθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἐφη-
μερίδος μας περὶ ἐξετάσεων, βραδείων, κτλ. τοῦ Ὁρφαντρο-

φείον, ἀνῆκον δικαίως καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἀλληλο-
δακτικῆς Σχολείου διευθυνομένου μετὰ ζήλον καὶ ἐπιμέλειαν
παρὰ τοῦ Κυρίου Νικητόπουλου.

Νεκρολογία.

Εἰς τῶν περιφήμων παλαιῶν καπετάνων τῆς Ῥούμελης
καὶ τῶν ἀνδρειοτέρων ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστά-
σεως, ὁ γέρον Καρτάσιος, ἐτελεύτησε κατὰ τὴν 21 τοῦ
φεβρουαρίου ἐν Ναυπάλῳ.

Γεννηθεὶς ἐν Διδεῇ τῆς Μακεδονίας, ἔδειξε παιδιόθεν
ἐν ἡμῶν ἐλευθέρᾳ φύσει καὶ ἔφεσιν εἰς τὰ πολεμικά.
Ἄλλῃ δὲ γενόμενος, ἀπέδειξε πραγματικῶς τὸ φιλελευθέρου
καὶ τὸ φιλόπατρι τοῦ χαρακτήρος του, φυγὼν τὴν τυραν-
νίαν τῶν κρατούντων καὶ ὑπερασπιζόμενος μετὰ ὅπλα εἰς
τὰς χεῖρας τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ
πληθὸς του. Ἐπὶ τοῦ Ἀλλῇ πᾶσα ἐπολιτεύθη φρονίμως,
καὶ ὠφέλησε τὴν πατρίδα, τοῦτο μὲν ἐξολοθρεύων τοὺς
κακούργους, τοῦτο δὲ δίδων ἄσυλον καὶ καταφυγὴν εἰς πολ-
λοὺς κινδυνεύοντας ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἡπείρου τὸν ὠμότατον
τύραννον.

Ἄμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὁ Καρ-
τάσιος ἀκούεται εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὸ ἄνισον τῆς πάλης
πρὸς πολυαριθμοὺς ἐχθρικούς δυνάμεις φέρει τὴν ἀφευκτον
ἀποτυχίαν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων. Φονεύεται ὁ πρῶτός του
υἱὸς καὶ αἰχμαλωτίζονται τρεῖς ἕτεροι μετὰ τῆς γυναίκος
του, καὶ αὐτὸς ἀτρόμητος, τρέχει εἰς νέους ἀγῶνας ὅθεν
καὶ εἰς Τρίκκερα καὶ εἰς Σκιάθον, καὶ εἰς Εὐβοίαν, καὶ εἰς
τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα, παντοῦ ἔστησε τρόπαια κατὰ τῶν
ἐχθρῶν. Πρῶτος ἐταπείνωσε τὴν ὄφρυν τοῦ Ἀραβὸς εἰς τὰ
πεδία τῆς Μεσσηνίας, δείξας καρτερίαν καὶ γενναϊότητα
ἥρωϊκὴν.

Διεφύλαξε μέχρι γήρατος ἀκμὴν νεανικὴν, ὑπῆρξε δὲ
γενναῖος καὶ εὐεργετικός.

Φιλολογία.

Τὸ θέατρον τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη
μετάφρασις πρό τινων μηνῶν παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀρτῶδ,
εἶχεν ἤδη δώσει ἐξαίρετον ἰδέαν περὶ τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν
ὅποιον ἐστοχάσθη ὅτι ἔπρεπε νὰ μεταφρασθῇ τὸ Ἑλλη-
νικὸν θέατρον. Ἀντὶ τὴν ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ
πατρὸς Βρυμόη καὶ τῶν διαδόχων του μεταφραστῶν, οἵτινες
ἐζήτησαν νὰ ἐγκαλλίσωσι τὴν ἀρχαίαν σκηνὴν καθ' ὅσον
ἐξήρτητο ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ νέος μεταφραστὴς ἐπάσχιζε νὰ
τῆς διαφυλάξῃ πᾶν ὅ τι ἔχει ἀρχέτυπον, εὐφυνὲς καὶ χαρα-
κτηριστικὸν ἢ φυσιογνωμίαν τῆς.

Αἱ προσπάθειαι του, αἵτινες ἐξ ἀρχῆς ἠὲδοκίμησαν,
ἔλαβον ἤδη τελείαν ἑκάστιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε μετά-
φρασιν τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀριστοφάνους, ἥτις
πρὸ ἡμερῶν ἤρchiσε νὰ δημοσιεύεται. Οὐδεὶς τῶν ποιητῶν
ἦτο δυσκολώτερος νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν γλῶσσάν μας
(τὴν Γαλλικὴν), τοῦτο μὲν διὰ τὸ κυνικὸν τῶν ἐκφράσεών
του, τοῦτο δὲ ὅτι συνεχῶς ὑπαινίσσεται τὰ συμβαίνοντα,
τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ καιροῦ του. Οἱ μὴ δυνάμενοι ἄνα-
γνώσκειν τὰς κωμωδίας τοῦ ποιητοῦ τούτου Ἑλληνιστὶ,
ἀπικτεῦν τοῦλάχιστον σήμερον μετάφρασιν, ἥτις θέλει

τοὺς δώσει ἀληθινὴν ἰδέαν, τί ἦτον ἡ κωμωδία ἐπὶ τοῦ θεά-
τρου τῶν Ἀθηναίων. Κατὰ τοῦτο δὲ ὁ Κ. Ἀρτῶδ ὑπηρετήσεν
εἰς τὴν φιλολογίαν, καὶ πρέπει νὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐξα-
κολουθήτῃ τὴν εὐτὼ δεξιῶς ἀρχθεῖσαν ἐπιχείρησιν.

[Γαλλ. Ταχυδρόμος.]

ΝΑΥΤΙΔΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΓΑΛΛΑΞΕΙΔΙΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Ἰανουάριον.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Ἰθάκης Ἰόνιον πλοῖον μετὰ καύσους. — Ἐκ διαφορῶν
μερῶν τῆς Ἑλλάδος 11 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 65 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα,
τὰ δὲ μετὰ σίτους, εἶνον, λάδι, σκαποῦνι, κεράμια, δέρματα, σίδηρον, ῥεύδην,
βαμβάκι.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Βοστίταν καὶ Λευτράκιον δύο Ἰόνια πλοῖα μετὰ καύ-
σους. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ καπνὸν καὶ λάδι. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς
Ἑλλάδος 13 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ 98 πλοῖα, τὰ πλείοστα μὲν εὐκαίρα,
ὀλίγα δὲ μετὰ ἀραβόσιτον, λάδι, σκαποῦνι, κάδους, εἰλαίαν, σίτον, εἶνον, σφα-
κτὰ, δέρματα.

ΛΙΜΝΗ ΣΑΝΤΟΡΗΝΗΣ. Ἀπὸ τῆς 13 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 11 τοῦ Φε-
βρουαρίου.

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀσίας πλοῖον Ἰόνιον μετὰ βαμβάκι
καὶ δέρματα. — Ἐκ Σύρας Ἰόνιον εὐκαίρον. — Ἐκ Νάξου Ἰόνιον μετὰ σίτον.
— Ἐκ Ζακύνθου Ἰόνιον μετὰ σιγάριον. — Ἐκ Κιμῶν Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι.
— Ἐκ διαφορῶν μερῶν 81 Ἑλληνικά πλοῖα μετὰ σίτους, σιγάριον, ξυλείαν
καύσους, σιγάριον, κάδους, λάδι, ἄλας, τυρὶ, μέλι, ὀφθαλμικόν, καπνόν, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κρήτην ἓν Ἰόνιον μετὰ τὸ ἴδιόν του φορτίον. — Εἰς
Σύραν Ἰόνιον μετὰ σιγάριον καὶ ξυλοκέρατα. — Εἰς Κύπρον Ἰερουσαλὴμικὸν
εὐκαίρον. — Εἰς Σάμωρον Ἰόνιον μετὰ κάδους. — Εἰς διάφορα μέρη 96 Ἑλλ.
πλοῖα, τὰ μὲν πλεῖστα εὐκαίρα, τινὰ δὲ μετὰ εἶνον, ῥακί, σιγάριον, ὀφθαλμικόν,
κριθάρι.

ΛΙΜΝΗΣ ΣΑΜΟΥ. Καθ' ὅσον τὸν Φεβρουάριον.

ΚΑ ΑΠΟΥΣ. Ἐκ Πάγμου βριγαντίνον Ῥωσσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Θεσσα-
λονίκης πλοῖον Ἑλλ. μετὰ ξυλείαν. — Ἐκ Σύρας Ῥωσσικὸν μετὰ σίτον. — Ἐκ
Νεοκάστρου Αὐστριακὸν μετὰ σιγάριον, βεργίαν κτλ. — Εἰς Ἰθάκην Ἰόνιον μετὰ
λάδι. — Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἰόνιον μετὰ σίτον. — Ἐκ Σαμῶν ἓν Ἑλλ.
μετὰ ἀραβόσιτον καὶ ἕτερον Ῥωσσικὸν εὐκαίρον. — Ἐκ Τσεσμέ Ἰόνιον μετὰ ἀρα-
βόσιτον καὶ κριθάρι. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν 11 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 28 πλοῖα-
ρια, ἐξ ὧν καὶ τινὰ Ὀθωμανικά, μετὰ σίτους, βαμβάκι, κίχρον, χαλκόν, μέλι,
σιγάριον, σιγάριον, ἄλας, κτλ.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν ἓν Ἰόνιον εὐκαίρον, ἓν μετὰ λάδι, καὶ
ἄλλο μετὰ ξυλοκέρατα, καὶ δύο Ῥωσσικά μετὰ ξυλοκέρατα. — Εἰς Σπάρτην
Ἰόνιον ἓν μετὰ εἶνον καὶ ῥακί. — Εἰς Ἑρσὸν 2 Ἑλλ. τὸ μὲν μετὰ λειμόνια, τὸ δὲ
εὐκαίρον. — Εἰς Ἑλλάσποντον Ὀθωμανικὸν μετὰ σιγάριον καὶ μέλι. — Εἰς
διάφορα μέρη 39 Ἑλλ. πλοῖα καὶ πλοῖα, μετὰ εἶνον, ῥακί, σιγάριον, ξυλο-
κέρατα, μύλους, ἀραβόσιτον, σίτον, κρόμμυα, λάδι, ἀνθράκας, λειμόνια.

ΛΙΜΝΗ ΝΑΥΠΑΛΙΟΥ. Ἀπὸ τῆς 16 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου

ΚΑΤΑΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Ἀγκῶνος πλοῖον Ἰαπωνικὸν μετὰ σίτον καὶ παξιμαδί.
— Ἐκ Μήλτης Ῥωσσικὸν μετὰ ῥύζι, χειροτεχνήματα κτλ. — Ἐκ Βενετί-
ας Αὐστριακὸν μετὰ ξυλείαν κτλ. — Ἐκ Τεργέστης Αὐστριακὸν μετὰ ξυλείαν
κτλ. — Ἐκ Ζακύνθου Παπικὸν μετὰ σίτον καὶ παξιμαδί. — Ἐκ Κυθέρων
Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι καὶ ἄλλεμματα. — Ἐκ διαφορῶν μερῶν τῆς ἐπικρατείας
ἐξωθεν τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου 84 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ πλοῖα μετὰ ἄλευρα,
σιγάριον, σίτον, σίδηρον, λάδι, σκαποῦνι, γαῖον, ξυλείαν, εἰλαίαν,
κεράμια, μάλλι, γύψον, δέρματα, ῥακί, λειμόνια, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΑΠΟΠΑΛΟΥΣ. Εἰς Πόρτ' ἓν Ῥωσσικὸν μετὰ τὸ ἴδιόν του φορτίον καὶ ἕτερον
Ἰόνιον μετὰ σκαποῦνι καὶ ἄλλεμματα. — Εἰς Νεόκαστρον καὶ Κέρκυραν 2 Παπικά
μετὰ τὸ ἴδιόν των φορτίον. — Εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου
82 Ἑλληνικά πλοῖα καὶ πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαίρα, τὰ δὲ μετὰ καπνόν, σιγάριον,
καπνόν, βαμβάκι, σκαποῦνι, τυρὶ, ξυλείαν, καὶ διάφορα ἄλλα.

Διόρθωσις. — Εἰς τὰ πρωτοεκδοθέντα φύλλα τοῦ προηγουμένου Ἀρ.
24 τῆς Γεν. Ἐφ. Σελ. 95, Στήλ. β, Στίχ. 3, ἀντὶ εὐθυμον γράφει ἐν-
θυμον. — Καὶ Σελ. 96, Στήλ. α, Στίχ. 25, ἀντὶ Ἀλικάρνασσέως
γράφ. Ἰστορικοῦ.